

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 177/22

Luxemburg, 8 noiembrie 2022

Hotărârea Curții în cauzele conexate C-704/20 și C-39/21 | Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid
(Examinare din oficiu a măsurii de luare în custodie publică)

Instanța națională este obligată să verifice din proprie inițiativă legalitatea unei măsuri de luare în custodie publică dispuse în privința unui resortisant străin aflat în situație de ședere ilegală sau a unui solicitant de azil

Rezultă din dreptul Uniunii¹ că adoptarea unei măsuri de luare în custodie publică sau de menținere în custodie publică a unui resortisant străin care a introdus o cerere de protecție internațională sau care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru trebuie să respecte mai multe condiții de legalitate

În fața instanțelor neerlandeze, mai mulți resortisanți din Algeria, Maroc și Sierra Leone au contestat măsurile de luare în custodie publică dispuse împotriva lor.

Consiliul de Stat din Țările de Jos și Tribunalul din Haga, sediul din 's-Hertogenbosch, au solicitat Curții să stabilească dacă dreptul Uniunii obligă instanțele să examineze din proprie inițiativă eventuala nerespectare a unei condiții de legalitate referitoare la o măsură de luare în custodie publică pe care persoana în cauză nu a invocat-o.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea amintește mai întâi că orice luare în custodie publică a unui resortisant al unei țări terțe, fie în cadrul unei proceduri de returnare ca urmare a șederii ilegale, fie în cadrul examinării unei cereri de protecție internațională sau în cadrul transferului solicitantului unei asemenea protecții către statul membru responsabil de examinarea cererii sale, constituie o ingerință gravă în dreptul la libertate consacrat la articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

În consecință, atunci când condițiile de legalitate a luării în custodie publică nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite, persoana în cauză trebuie să fie eliberată imediat. Aceasta se întâmplă în special atunci când se constată că procedura de returnare, de examinare a cererii de protecție internațională sau de transfer, după caz, nu mai este executată cu toată diligența necesară sau când măsura de luare în custodie publică nu este sau nu mai este proporțională.

Curtea subliniază în continuare că în materia luării în custodie a străinilor, legiuitorul Uniunii nu s-a limitat să stabilească norme comune de fond, ci a instituit și norme comune de procedură, în numele principiului protecției jurisdicționale efective, pentru a garanta că există în fiecare stat membru un regim care permite autorității judiciare competente să elibereze persoana în cauză, dacă este cazul după o examinare din oficiu, din momentul în care

¹ În special, Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98) și Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO 2013, L 180, p. 96), coroborate cu articolul 6 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (dreptul la libertate)

rezultă că nu este sau nu mai este legală luarea în custodie publică.

Rezultă că autoritatea judiciară competentă să controleze legalitatea unei măsuri de luare în custodie publică trebuie să ia în considerare toate elementele, în special de fapt, aduse la cunoștința sa, astfel cum au fost completate sau clarificate în cadrul măsurilor procedurale pe care ar considera necesar să le adopte în temeiul dreptului său intern și, pe baza acestor elemente, să constate, dacă este cazul, nerespectarea unei condiții de legalitate care decurge din dreptul Uniunii, chiar dacă respectiva nerespectare nu a fost invocată de persoana în cauză. Această obligație nu aduce atingere obligației ce revine autorității judiciare de a invita fiecare dintre părți să își exprime punctul de vedere cu privire la această condiție în conformitate cu principiul contradictorialității.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

